♦ bloc-notes ♦

Falimentul Diviziei Naționale C.

Am publicat în urmă cu o săptămână un articol în care ne-am ocupat de marea aventură a Diviziei Naționale C, competiție creată numai dintr'un impuls de glorie artificială care a stăpânit cele mai multe din acțiunile oficialității footballului nostru. Am afirmat și repetăm: peste cincizeci de grupări au fost atrase pur și simplu într'o cursă și se găsesc astăzi în pragul falimentului. Date precise din situațiile materiale trimise federației, arată că absolut toate jocurile Diviziei Naționale C. sunt deficitare și cluburile numai au de unde să plătească sarcinele pe cari le-a impus această probă.

Falimentul material al grupărilor, tentate de demagogica născocire a Diviziei Naționale C, a avut ca urmare directă falimentul sportiv al probelor districtuale, cari nu suscită azi nici un fel de atracție. Interesul local al probelor de football a fost pur și simplu desființat.

Divizia Națională C. a fost par'că anume înființată ca încasările căilor ferate să primească subsidii importante dela bietele grupări sleite...

N'a trecut nici o săptămână și am primit adeziuni pline de argumente puternice din toate colțurile țării.

In Liga de Est Divizia Națională C. a creat o serie întreagă de grupări falimentare și deficitele variază, din Duminecă în Duminecă, între 8000 și 15.000 lei.

Cine plătește aceste deficite? Federația nu are de unde să-și acopere propriul ei buget în suferință. Ligile, prin centralismul care se practică în ultima vreme, n'au nici o posibilitate proprie. Districtele n'au cu ce plăti chiria.

Rămâne ca fiecare club să aibe câte un mecena. Chiar în ipoteza că s'ar găsi câte un astfel de personagiu pentru fiecare club, după două sau trei zile de matchuri în condițiunile arătate mai sus, nu mai poate rezista și se retrage.

O dovadă că interesul local a fost distrus este că la Cernăuți, unde campionatul districtual a fost prosper în toți anii, în ultima vreme mai înfloritor decât acel al Bucureștilor, din cauza Diviziei Naționale C, la cel mai interesant match al probei districtuale n'a atras decât TREI spectatori plătitori. Aceasta s'a întâmplat la matchul Wawel—Solar.

Oamenii cari cunosc bine problema footballului, cari știu ce înseamnă un club și o competiție, au sesizat bine situația și știu dezastrul pe care-l pregătește Divizia Națională C, tocmai pentrucă lovește micile grupări și centrele districtuale.

Lis.

— Cum îi găsești, draga mea, pe arbitru?
— Băiat drăguț, scumpul meu. Imi place!...
După «The Humorist»-Londra

Un hohot nesfârșit de râs acopere ultima gafă a unui confrate care pretinde — după cum se știe — că are redacții pe toate meridianele mapamondului.

In decursul vremii, am mai găsit noi numeroase dovezi de existență a acestor redacții, despre cari se poate spune că «erau pe când nu se vedeau, azi le vedem și nu sunt».

De fiecare dată a râs mulțimea de și-a stricat stomacul, iar confratele a mers mai departe. Cu aceleași redacții vechi în toată lumea, și cu gafe noui. Redacțiile au rămas, gafele s'au înmulțit și de fiecare dată — bine înțeles — d. Haitaș, primul redactor al confratelui, s'a regalat, anunțând (fonf și poliglot, sub diferite semnături), falimentul nostru și (pardon) prosperitatea dumnealor...

Vă amintiți desigur, câteva din performanțele de informație ale confratelui. Căpitanul Papană a plecat dela New-York spre Franța, pe Normandie. Noi care n'avem redacții speciale nici la New-York nici la Paris, am anunțat știrea. Noi singuri, în toată presa bucureșteană. Confratele care are redacții speciale și la New-York și la Paris, habar n'a avut. Mai mult. A desmințit știrea.

Totuș, Papană a fost la Paris. A recunoscut și confratele.

Unul din cele patru matchuri ale lui Toma Aurel la New-York, nu l'am anunțat decât noi. Deși n'avem redacție specială la New-York. Confratele, care are redacție specială la New-York, habar n'a avut de matchul acesta.

Totuș, matchul a avut loc. A băgat de seamă, mai târziu, și confratele.

Adăugați apoi: «doctorul Dietz a format echipa Germaniei pentru matchul cu Suedia». Știrea aceasta (bine înțeles dela redacția dumnealor din Berlin) l-a făcut pe doctorul Dietz, care este selecționeur al Ungariei, selecționeur unic al Germaniei în locul actualului selecționeur al Germaniei, doctorul Nerz.

Adăugați (dela redacția specială din Budapesta) antrenamentul Venusului la Hungaria (care n'a avut loc), pentru matchul cu Ujpest. Adăugați... dar ce nu se poate adăuga?...

*

De astă dată însă confratele a călcat în cea mai catastrofală strachină. O strachină care-l compromite definitiv, care face o nouă dovadă a redacțiilor speciale pe cari le are în cer și pe pământ, pe ape și pe uscat, și-aduce o nouă probă a excrocheriilor de cari se servește fițuica cu hârtie moale (pentru uzuri speciale) și gafe tari, ca să obțină informații.

Joi după amiază s'a disputat la Paris matchul de rugby România — Franța. Match mare, de supremă importanță pentru rugbyul românesc, de netăgăduit interes pentru cititori.

Un telefon cu Parisul costă nimica toată. Pentru un ziar, și mai puțin. Dar, oricât ar costa, un ziar serios este obligat să telefoneze.

«GAZETA SPORTURILOR» și-a făcut, bine înțeles, datoria. A luat un telefon special cu Parisul și a avut eri — ca întotdeauna — cea mai completă cronică. Intre multe altele, s'a putut constata din cronica noastră că cele trei încercări ale României au fost marcate de FLOREA, PANA și SLOBOZEANU.

Confratele cu redacții speciale în lună, la New-York, la Paris și la Mizil, a fost de altă părere. Din cronica lui, cei câțiva cititori pe cari și-i mai conservă înainte de a-și da duhul, au putut afla că toate încercările României au fost marcate de... Bârsan.

Bârsan prima, Bârsan a doua, Bârsan a treia. Bârsan, toate trei. Teribil jucător, Bârsan ăsta...

S'au putea spune: o greșală.

Se poate ca redactorul din Paris al confratelui să nu știe bine românește, sau d. Haitaș (însărcinat la București cu convorbirile confratelui, în limbi străine), să nu priceapă tocmai bine, românește.

Realitatea este însă, alta. Mai simplă, incomparabil mai bufă și definitivă, pentru compromiterea acestei fițuici care pute din ce în ce mai tare a excrocherie și-a faliment...

*

Pentru a economisi câteva sute de lei, acum în preajma desființării, fițuica cu 7 cititori, cu 9 redacții speciale în lume și infinite gafe de informație, a recurs la cea mai puturoasă strategie de băcănie gazetărească.

A trimis pe unul din cei mai buni redactori ai săi — d. Săndulescu — să tragă cu urechea la noi, și să afle, cam ce s'a întâmplat la Paris.

Cu o mină suptă și disperată, d. Săndulescu s'a adresat d-lui Ligdopol, unul din colegii noștri de redacție.

— E cald, la voi...

— Dar ce, la voi e frig?

(Continuare în pag. IV-a)

O nouă carieră: „junior"!

Capitala noastră e atât de mare, încât aproape toți cetățenii uzează de această invenție care se numește tramvai sau autobuz.

Eri, după amiază, într'un autobuz depe linia 38. Natural, înghesuială. Mă strecor, nu fără multă acrobație, în autobuz. Ajung — sau mai exact sunt îmbrâncit — lângă o bancă pe care tronează, foarte liniștite, două cucoane, cari veneau probabil tocmai de pe la Mandravela, căci altfel n'ar fi putut ajunge în posesia acelor două locuri, atât de comode și de invidiate.

Eu personal, nu sunt invidios și deaceea nu am privit cu răutate cum cele două venerabile doamne se lăfăiau pe cele două mici parcele de piele, fără să fie înghesuite.

Dar nu numai atât, poziția lor le permitea și voluptatea unui taifas familiar.

Trebue să mărturisesc că a fost nevoe de multă atenție ca să prind frazele celor două cucoane. A fost necesară chiar o ciulire a urechilor.

Un înalt comandament moral spune că nu e frumos să tragi cu urechea după uși, ori cum între mine și cele două cucoane nu era nici un fel de ușe, am auzit-o pe cea mai grasă cum se împăuna:

— Al meu (N. A. era vorba de fiul d-sale) a fost bolnav de scarlatină trei luni. Uf! Ce-am mai tras! Doctori, cheltueli, sperieturi. Acum, slavă Domnului, s'a mai înzdrăvenit.

— Dar cu școala cum merge?

— Are un singur «5» la matematică.

— Aoleu! Așa bine învață?

— Nu prea. Are un singur «5» și încolo numai «3» și «4». Asta înseamnă că e tare la matematică. D'aia mă gândesc eu, cum o termina liceul să-l dau să se facă inginer.

— Foarte bine.

— Eh! nu e chiar așa de bine. Nu vezi dumneata? Aleargă azi lumea după un serviciu cu limba scoasă. Uite cumnatu-meu, care, nu ca să-l laud, dar mi-au spus toți vecinii, e... conțopist și umblă șomer de șase luni de zile. Auzi soro! Conțopist și să nu găsească serviciul! D'aia mă tem că o să-l fac p'al meu inginer și d'abia n'o să aibă de lucru. Greu, foarte greu cu criza de azi. Dar apropos, Mitică al d-tale mai învață?

— Cum, n'ai auzit? Vai de mine. Mitică al meu e... junior.

— Junior?

— Da, da, junior. Joacă fotbal cu ăia cu mingea. E dat dracului. O duce bine. Ii dă ăia bani de buzunar și-i plătește și taxele dela școală. Dar i-a spus mai bine să ducă banii acasă și să se lase de școală că la anul o să intre la «întâia» și o să-i facă leafă.

— Crezi că o să-i facă leafă?

— Vai de mine, mi-a adus eri acasă și un contract în toată regula.

Ce mai, negru pe alb.

— Mare noroc avusei să te'ntâlnesc. Să știi că fac și eu ca dumneata. Ce matematică, ce inginer. Il iau dela școală și-l fac... junior.

A. Nol

Salonul automobilului din Paris

PEUGEOT

Noul model lansat de fabrica franceză

Automobilismul internațional a cunoscut — în materie de curse — epoci glorioase, marcate prin dispute înverșunate și material dominant.

Uitându-ne în urmă și retrăind marile fapte automobiliste dinaintea răsboiului, nu se poate să nu ne reamintim de doi iluștri ași ai volanului: Boillot și Goux, de al căror nume era legat un alt nume, la fel de sonor: Peugeot.

Prin 1910, 1911, 1912 cei trei oameni se înțelegeau atât de bine, încât succesele lor erau așteptate cu multă încredere. Industria franceză își sprijinea toate speranțele pe fabricatele lui Peugeot și constructorul a rămas demn de încrederea acordată.

Un nume consacrat

Dacă există un nume înconjurat de cea mai mare stimă în industria automobilistă din întreaga lume, acesta nu poate fi decât Peugeot, care în decursul multor ani de muncă a isbutit să aducă reale și importante servicii sportului motorizat. Datorită acestui lucru, marca ce-i poartă numele se bucură de favorurile clienților.

Numele lui Peugeot evocă întreaga istorie a automobilismului, căci încă din primii ani rolul acestui celebru constructor a fost considerabil.

Acestei firme, industria franceză îi datorește enorm și deasemenea ei i se datorește, în mare parte, progresul remarcabil înregistrat în construcțiile automobiliste.

Când spunem că Peugeot se bucură de încrederea clienților, nu credem să greșim întrucât, până în prezent circulă în întreaga lume aproape 1.000.000 exemplare din modelele 402 și 302.

Aceste două modele înzestrate cu ultimile perfecționări sunt prezentate de Peugeot la Salonul automobilist de anul acesta. Deasemenea, Peugeot prezintă un nou model care face senzație: 402.

Succesul dela Mans

Calitățile mecanice ale trăsurei Peugeot au fost consacrate printr'o strălucită demonstrație de viteză și rezistență în ultimul „Mare Premiu de 24 ore" dela Mans, unde „ușorul 402" a alergat timp de 24 ore cu o medie orară de 114 km., acoperind în acest timp 2.700 km. Și a reușit această ispravă cu o regularitate perfectă și fără a se opri decât pentru realimentare.

Echipa celor trei „Peugeot" a fost singura care a terminat completă în această probă dură în care abandonurile au abundat.

Noul model

Modelul prezentat anul acesta la salon este construit dintr'un sașiu 302 ranforsat și echipat cu un nou motor «402». El oferă amatorilor toate strălucitele calități de viteză și accelerație ale lui «402» cărora li se adaogă avantajele de suspensiune și economie ale lui 302.

Noul 402 este prezentat carosat în trei tipuri.

Perfecțiunile aduse

Vom căuta să arătăm perfecțiunile aduse de Peugeot noului său model.

Inainte de toate, vom spune că Peugeot a menținut roțile independente din față dar a ameliorat considerabil ținuta lor de drum. Stabilitatea trăsurei a fost mărită prin judicioasa repartiție a masei și îmbunătățirea poziției centrului de greutate. Dispozitivele adoptate asigură nu numai un confort ideal și o suspensie dulce și constantă, dar și o ținută de drum care permite atingerea, în toată siguranța, a celor mai mari viteze. In fine, mai este de adăugat că noile amortizoare Peugeot prezintă avantajul de a se adapta în mod automat tuturor vitezelor și tuturor variațiunilor de teren.

Motorul, un 4 cilindri are o soluție ideală, în ce privește randamentul și simplicitatea de întreținere. Este suplu și nesgomotos. Spre a înlătura vibrațiunile ce în mod obișnuit se produc, în cazul unei accelerații reduse, Peugeot a pus la punct un nou sistem de suspensie a motorului.

Toate trăsurile Peugeot sunt prevăzute cu un dispozitiv care permite limitarea vitezei și reduce deci consumația, după voia conducătorului.

Cutie electro-magnetică

Pe noul model se poate monta cutia de viteze Peugeot-Cotal, care a deservit cele trei trăsuri participante în cursa dela Mans, unde rezistența acestei cutii a fost supusă unui sever examen.

Cutia electro-magnetică Peugeot, licență Cotal, prezintă în afară de apreciatul avantaj al celor patru viteze, și următoarele foloase: manevrarea schimbătorului se poate face printr'o simplă apăsare cu degetul; nu este nevoe de nici o manevră a piciorului pentru schimbarea vitezei care se execută automat la fiecare mișcare a manetei de comandă.

Astfel, pe orice drum, pe văi și pe dealuri, cutia Cotal oferă avantaje apreciabile și îndeajuns apreciate de cei cari au utilizat-o.

Alte perfecționări

Perfecționările aduse în construcția noului model Peugeot sunt încă foarte numeroase în toate domeniile. Vom cita câteva mai principale.

Sistemul de reglare (înclinare) a farurilor se poate acționa dela bord printr'o ușoară mișcare. Prin procedee noi și bine studiate pe drum și în atelier, Peugeot a reușit să dea la iveală un motor fără sgomot.

In plus, a adoptat la toate mașinile, un cric lateral care permite schimbarea, fără efort, a oricărei roți. Deasemenea, toate trăsurile sunt prevăzute cu două bușoane la rezervorul de benzină, locul port-bagajului a fost mărit iar echipamentul complet nu comportă decât accesorii de prima calitate.

Cât privește economia întreținerii trăsura Peugeot este legendară. Deasemenea consumația de benzină este mai redusă ca la oricare altă mașină de aceiași cilindrație.

Campionatul profesionist de tennis în faza finală

Ilie Ivan (Politechnica) și Tică Marinescu (Bragadiru) cei doi finaliști prezumtivi

In fața unui public restrâns, campionatul profesionist de tennis continuă să se desfășoare pe terenul Doherty, deslănțuind multe pasiuni printre „profesorii rachetei" cari nu se închieteză nici de lipsa de spectatori și nici de frigul care persistă.

Totuși ziua de eri, care programa două întâlniri interesante, a reușit să atragă — cu tot frigul — câteva zeci de spectatori.

Matchul Tică Marinescu (Bragadiru)—Titi Constantinescu (Tennis Club), deși se anunța foarte deschis, s'a terminat mai curând decât se spera cu o rapidă victorie a bragadiristului.

Tică Marinescu, cu forma care a demonstrat-o în cursul acestui campionat, este singurul om capabil de a periclita victoria veteranului Ilie Ioan, care în ciuda celor 40 de ani ai săi, acoperă ușor terenul, fugind după orice minge, ca în timpurile sale de glorie.

Dinu Călin, care ne-a entuziasmat în primul său match contra teceristului Constantinescu, n'a mai reeditat aceiaș frumoasă figură, mulțumindu-se cu un joc de apărare onorabilă.

De altfel, contra lui Ilie numai un „trăgător" de primă calitate poate spera să câștige.

Ori, Călin, în fața politechniceanului Ilie, a făcut greșeala de a intra în jocul adversarului său.

Cu acest fel de joc, Dinu Călin nu putea spera să-l învingă pe Ilie, care este cel mai bun „culegător de mingi".

Favoritul categoriei a doua, dohertystul Emil Georgescu, a mai trecut încă o etapă spre titlu, învingând pe lugojanul Ilie Ștefănescu.

De altfel, campionatele categoriilor a doua și a treia se vor termina în cursul dimineței de azi.

PROGRAMUL DE AZI

Astăzi se vor disputa întâlnirile Tică Marinescu — Dinu Călin, Ilie Ivan—Gh. Călin și Pompei Raita Victor Stocloza.

REZULTATELE DE ERI

Iată rezultatele înregistrate eri:

Categoria I-a

Tică Marinescu b. Pompei Raita 6-9, 6-2, -2.

Dinu Călin b. Victor Stocloza 6-2, 8-6, 6-2.

Tică Marinescu b. T. Constantinescu 6-2, 6-3, 6-1.

Ilie Ivan b. Dinu Călin 6-3, 6-2, 6-1.

Ilie Ivan b. Victor Stocloza 6-1, 6-0, 6-0.

Categoria II-a

Ilie Ștefănescu b. Poldi Stocloza 6-4, 6-4.

Emil Georgescu b. Ilie Ștefănescu 1-6, 6-1, 6-3.

Categoria III-a

Gh. Cobzuc b. Calboreanu 6-0, 6-2.

Gh. Cobzuc b. St. Panaitescu 6-0, 6-0.

Aurel Bredet b. St. Panaitescu 6-1, 6-1.

Calboreanu b. St. Panaitescu 6-1, 6-2.

CAMELIILE ANONIME

IV

de EMIL IENCEK

A numărat de sus în jos trei, — la al șaselea îi spusese turcul — și la fereastra din mijloc era într'adevăr cineva. Nu se zărea bine cine anume. Stătea la fereastră dar nu nu se putea desluși, ce face, unde se uită.

A rămas așa, uitându-se lung. Abia târziu și-a dat seama că putea fi văzut că se uită într'acolo. Și se putea lucrul ăsta pentru că ea «prin ochean priveștem la dumneavoastră», — cum îl informase turcul.

Și-a întors privirile în altă parte și după câteva minute a plecat spre cabină.

*

Până a doua zi după amiază i s'a părut o veșnicie.

A venit la ședința de antrenament foarte devreme. Primul pe teren. A luat parte la antrenament câteva minute apoi s'a retras.

Intre cabine era un spațiu îngust, liber.

Aci s'a postat Octav și-a pus la ochi binoclul, pe care-l aduse și, prudent, ferindu-se să nu fie cumva observat, a privit spre fereastra din mijloc a celui de al șaselea etaj.

A privit mult așa, cu respirația sugrumată, savurând intens plăcerea aceasta. Binoclul i-o adusese atât de aproape încât o clipă s'a intimidat ușor și, apoi, revenindu-și, ar fi vrut să întindă mâna spre ea, să-i vorbească.

Au trecut minutele multe, sumedenie și Octav privea într'una.

La fereastră, sprijinindu-și coatele pe o pernă, Arif răsfoia o publicație ilustrată.

Cum sta cu capul aplecat nu i-a putut distinge bine chipul, Părul îi năvălise peste frunte.

Privirile lui Octav au coborât pe gât în jos, pe umerii rotunzi și puțin plăpânzi, pe brațele eșind albe de sub mâneca scurtă a bluzei, pe mâinile mici și fine sfârșite prin niște degete de o linie grațioasă ca și când ar fi eșit din penelul unui celebru inspirat.

Câtva timp a stat așa citind. Apoi și-a ridicat privirile spre Octav. Așa i s'a părut și s'a sfiit o clipă. De fapt ea s'a uitat spre teren. A luat binoclul depe pervazul ferestrii, l-a dus la ochi și apoi din nou l-a pus pe fereastră. Și a rămas cu mâinile încrucișate privind deasupra caselor, departe, spre infinit.

Se așteptase să vadă o orientală brunetă, exagerat de brunetă și cu neastâmpăr în ochi. I se înfățișa însă acum o chatenă frumoasă, cu ochi verzi, adânci, și un năsuc deasupra unor buze aproape groase, roșii, fără să fie boite, de o linie viguroasă, ascunzând o senzualitate temperată, intimă.

Când chipul dela fereastră a dispărut, era aproape seară.

Că o văzuse, însfârșit, era mult pentru Octav. Insă nu suficient, Dorea mai mult. S'o vadă de aproape, s'o audă vorbind s'o știe lângă el, aproape de tot, mereu.

Acum, după ce o zărise, își dădu seama că o iubește mult de tot. Așa cum nu și-ar fi putut închipui vreodată.

A dat târcoale zile în șir blockhouseului. A intrat, a sunat la ușa la care-i spusese portarul și i s'a comunicat că era plecată. Intotdeauna i se spunea așa. Ba e plecată, ba are vizită, e în oraș sau cine știe ce alt motiv. Nimeni nu-i da însă altă lămurire. Par'că era o conspirație tacită împotrivă-i. Și turcul nu se vedea pe nicăeri.

Intr'o altă dimineață i se spusese că d-ra e la vie, pentru două, trei zile,

Acum e prilejul — gândea Octav. O să-i vorbească la vie, în liniște, nestingherit de nimeni. Se informase precis unde este via.

Până la prânz găsi un coleg motociclist. Au plecat, el urmând să suporte toate spezele deplasării.

După o jumătate de oră de mers, acoperișul roșu de țiglă al conacului dela km. 32+500 m. pe o șosea ce duce spre Dunăre, își făcu apariția.

Au stopat în apropierea conacului și Octav s'a îndreptat spre el pe jos. Stăpânit de o emoție puternică și cu inima bătându-i să-i sară din piept s'a apropiat de gardul viu — de viță sălbatecă — și s'a uitat prin el.

In curtea conacului, desigur, minunat aranjat vara ca un parc, dar acum pe sfânșite, veștejit, la o masă, stătea Arif, în mângâerile soarelui de toamnă târzie:

Stătea la o masă mare, de grădină, acoperită cu o față bogat atârnând în părți, până aproape de pământ. Stătea cu fața spre el și dacă ar fi ridicat ochii îi era teamă să nu-l vadă, Arif însă citea.

Octav ezita s'o tulbure.

După câtăva vreme, a închis cartea, a deschis un patefon pe care-l avea alături, pe masă, a pus o placă a învârtit manivela și a lăsat ușor diafragma.

Dela primele acorduri Octav a ghicit-o: era serenada de celebră inspirație «Serenada lui Schubert», imnul acela închinat frumosului și dragostei.

Arif a ascultat cu ochi pierduți într'un punct, îndepărtat. Poate că nu se uita la nimic. In ochii verzi au prins să răsară ghirlande de mărgăritare rostogolindu-se în voe pe obrazul alb.

Placa s'a sfârșit și Arif a continuat să stea așa cu bărbia prinsă în palme și să plângă încet, ușor.

Intr'un târziu, a întins mâna și a dus-o spre marginea mesei. Parcă a apăsat pe ceva.

După câteva clipe a apărut turcul, venind din fundul conacului. S'a apropiat de ea, a prins spătarul scaunului în mâini, l-a răsucit spre dreapta, cu Arif cu tot, și a început să împingă.

Lui Octav i s'a părut că-i fuge pământul de sub picioare.

I s'a părut că trăește un vis care acum e urât, neverosimil, pe care nu l-ar fi putut admite în ruptul capului, Nu, nu era cu putință. Prea ar fi fost crud Dumnezeu cu el.

Și totuși așa era... Arif stătea, cu picioarele inerte într'un cărucior de paralitici pe care-l împingea turcul cu cea mai nepăsătoare mină de pe lume.

In Octav s'au prăbușit atunci cu sgomot asurzitor poezii și năzuinți, idealuri, clădite zi de zi, ceas de ceas. I-a venit parcă s'o ia razna peste câmpuri, să rătăcească până s'o trezi din visul ăsta cu care nu se putea împăca.

Dar abea s'a deslipit de lângă gardul de viță și și-a târât pașii, frânt, până în șosea, unde-l aștepta motocicleta...

...năzuințelor înfrânte Octav le-a găsit alinarea într'un foot-ball practicat cu patimă, dar nu pentru rețete și reclamă. Nu-l mai interesau. Ci pentru a nu strica infinita plăcere a marelui și frumosului său public: Arif.

— Sfârșit —